

בחינות Flex למומחים, שרק העובר
אותן רשאי לעבוד כרופא עצמאי
בארצות-הברית. כפי שידוע לי לא עבר
הר"ר קם עדיין בחינות אלה במדינת
קולורדו. כך שדרך ארוכה עוד לפניו.
אך עניין קבלת עבודה כלשהי
בארצות-הברית או לא, עליידי יגאל
קם, לא חשוב כל כך. כמו שאמרים
כאן, "שיהיה לו לבריאות."

**חשוב יותר שהפירסום הרב
שמעניקה התיקשורת לר"ר יגאל
אל קם מהווה אקט בלתי-חינוכי
ודוגמה שלילית לצעירים רבים.
זהו אקט המעודד אותם
ללכת בדרך הסחיטה לשם
קבלת תפקידים מסויימים, תוך
איום בעזיבה את הארץ.**

רופאים בבית-החולים רמב"ם. כמו
הפרופ' עמי ברזילי, מנהל המחלקה
הכירורגית א', הר"ר אורי טייטלמן
ואחרים אינם מתבטאים, למרות שיש
להם מה לאמר על "מיקורו של יגאל
קם" לעומת זאת, כלי-התיקשורת
נותנים פירסום רב להתבטאויותיהם
של דליה ברזילי, שעברה פעמים
השתלות-כבד בפטיסבורג, ולפרופ'
אליהו נאמן, שאף הוא עבר השתלת-

(המשך ממסוד 8)
כפי שיצטער על כל אחד אחר שיעזוב
את המדינה. אך בית-החולים רמב"ם
לא יהיה בית-חולים אחר ללא יגאל
קם.

בעיתונות וברדיו נמסר שהר"ר יגאל
אל קם נוסע לדנבר בקולורדו כדי
להקים שם מרכז להשתלות-כבד. יתכן
מאוד שאנחנו, כישראלים, רוצים להתי-
גאות בזה שרופאים מתוצרת-הארץ
מבוססים אף באמריקה. אך גם זה הוא
רצון של אנשי עיירה קטנה, שילדיהם
יתפרסמו בעולם.

בבית-החולים רמב"ם נמסר שיגאל
קם קיבל חופשה-ללא-תשלום לפי בק-
שתו, לצורך ריענון הירע שלו בשטח
הכירורגי.

נכון הוא שאחרי מותם של מושלתי-
הכבד, הר"ר קם לא הירבה לנתח בבית-
חולים רמב"ם, והוא כמעט מחוסר-
עבודה, כך שיתכן שהגיע ומנו לרענן
את הירע שלו.

**אך יש פה נקודה עקרונית:
האם מישוהו שאינו מקבל את
מה שנראה לו שמוגיע לו והי-
עוזב בגלל זה את מדינת-ישרי-
אל הוסך גיבור ודמות נערצת?**

שבוע אחרי כידסום דיברי חתנה המת עליה, הגיבה אנטה ליבוביץ (למטה, עם בתה דפנה) על דבריו באוזני דפנה ברק

אנטה מחפשת אותך אמרו
לי. היא הגיעה לזמן קצר אר-
צה וססה חורה למימי ביום ראשון?
הם הסבירו: "אנטה הספרית... אמא של
דפנה נוי, אשתו הראשונה של יורם
רסקין שנפטר מדום-לב בשבוע
שעבר."

אנטה הספרית חיפשה אותי, מפני
שרתחה מזעם ונפגעה עמוקות מן ה-
דברים שהובאו בשבוע שעבר מפיו של
חתנה המנות, יורם רסקין, כהנולם
הזה. הרברים צוטטו מתוך ראיון בלעדי
שהעניק רסקין להעולם הזה כ-1985.
כראיון זה סיפר כראשונה על ילדותו,
הקאריירה שלו, אשתו מירי, ועל דפנה
נוי, אשתו הראשונה, ואמה, אנטה,
רסקין טען באותו ראיון שאנטה
היתה הגורם לכישלון נישואיו עם רפ-
נה, ולא חסך בתיאורים של התערבות,
לדבריו, בחייהם. הוא תיאר את ילדותה
של דפנה בצבעים קודרים, כמי שגדלה
לאם שהתחננה עם קצין בריטי ולכן
מישפחה, מישפחה ליבוביץ המפור-
סמת, החרימה אותה.

הראיון הזה הקפיץ את אנטה גם
בעבר, כאשר פורסם, אבל אז לא
הייתי בארץ. נורא נפגעתיו גם אז, אבל
לא תיקנתי כלום. רציתי שזה יישכח...
הפעם החליטה אנטה להגיב, אם כי
ביקשה לוודא שדבריה לא יפגעו בשני
נכדיה, ילדיה של יורם רסקין.

אנטה סיפרה לי שהיא מתערת לכי-
תוב אוטוביוגרפיה ו"אולי את מכירה
איוו עיתונאית/סופרת שתתאים לעני-
יין?"

משהבעתי את דעתי שסיפור חייה
של מי שהיתה מוסד במשך תקופה
מסויימת, ושאף זכתה ככינוי "אנטה ה-

לא ידעתי שהוא

שנא אותי!

גירש אותי מביתם — זה מצחיק! אותי
גירשו מזהב?
הייתי מאושרת שדפנה התחננה עם
יורם — ארכיטקט מצליח. אין זה נכון
שזה לא היה נאה לי.
אני לא מכינה את יורם; מדוע דיבר
כך. למשכנו לדבר זה עם זה אפילו
אחרי פירסום הראיון. לא הזכרתי לו
את זה. באחרונה לא הייתי פה שנה.
לפני כן נפגשנו — שלום, מה שלוו?
מך? בטח.

לא הזכרתי לו גם את הסיפור על
הקצין הבריטי: אין זה נכון שמישפחתי
החרימה אותי, מכיוון שהתחננתי עם
קצין בריטי. זה פשוט לא נכון. בעלי
התייחד. בבת, הוא התגייר. האם לפני
החתונה? אבל כמובן: החתונה היתה עם
רב. יש לי תמונות נהדרות מכך.
מה פתאום שהמישפחה שלי תחרים
אותי? הם מאוד אהבו את בעלי! נולד
לנו בן נחמד. כשמלאה לו שנה, הוא
מת. גם כן מתאונה קטנה... אחר-כך
נולדה דפנה.

אחרי מות הבן, היחסים ביני לבין
בעלי קצת התקלקלו. עד אז היינו
מאושרים, מ"איש-ישרים".
אחרי שמונה שנים התגרשתי מהי-
קצין. קורה שיהיה מתקלקלים אחרי
אסון.
מבעלי השני, מקס נויבר, נולדו לי
שני בנים. אחד מהם נהרג בתאונה בגיל
18, כך שגותר אחד.
יום אחד נשאר בעלי, שהיה גיזבר
כאזנייה תיאודור הרצל. בלי עבודה.
צ'ים מכרה אז אוניויה. כל החברה נסעו
לחפש את מולם במיאמי. גם בעלי ואני.
נסענו. דפנה נסעה, עם הילדים, אחריי.
יכול להיות שעל זה יורם כעס. אבל
אני לא אשמה. היתה גם השלישית —
מירי וייסברג — באמצע.
הילדים היו מאוד זקוקים לאבא
שלהם. הילד רוצה ללכת בדרכי אביו,
להיות ארכיטקט. הם התחילו לדבר על
זה, לתכנן תוכניות. לילדים מאוד יחסר
האבא שלהם.

מאוד אהב את דפנה, וכנראה נפגע או
כעס.
זה מאוד הכאיב לי, הפירסום הזה.
הוא הציג אותי שם כמכשפה. שאני
ארוץ לנכדים בלילה עם סוכריות? השי-
תגעתי?
מה פתאום הוא זרק אותי מהבית
שלהם? אותי?
למה השמיץ אותי? אני לא יודעת.
תמיד היינו מאוד בדידות. תמיד עזר
תי להם בכל מה שיכולתי. איוו אמא
אינה רוצה שיהיה טוב לבת שלה ולי-
מישפחתי?
קורה שזוג אינו מסתדר. אלה לא
הגירושין הראשונים.

מרוע יורם האשים אותי בכך? אולי
כעס על זה שדפנה נסעה אחריי לאמ-
ריקה.
כל כך רציתי שיהיה להם טוב, ולא
התערבתי בחייהם. בכלל לא ניהלתי
להם את החיים. והסיפור הזה כאילו

ספרית", יכול לעניין, התעצבנה אנטה:
אני? אני לא הייתי ספרית אלא בעלת
מספרה? זה נורא מרגיז אותי! היה לי
מכון-היפיה היפה ביותר בתל-אביב!
כעת יש שם בוטיק.
אחרי ההבזרה הואת התפתנה אנטה,
אשה תרבותית ולבבית, לתקן את ה-
מעוות:

סיפרה אנטה:
ראשית, אני רוצה שידעו שמאוד
הערכת את יורם. הערצתי אותו מאוד.
הוא אפילו תוכנן לי את הלוח כדירה
שלי. זה היה לפני הגירושין שלו מ-
דפנה.
חיבבתי את יורם. אני ממש כאכל.
הופתעתי מאוד מהראיון בהעולם
הזה. נראה כאילו הוא שנא אותי. לא
ידעתי עד אז שהוא שנא אותי. הוא לא
שנא אותי.
בתי דפנה התחננה או בשנית. הוא

קם (מימין) חוגג אחרי ניתוח-ההשתלה*
כל מחמחה — מלך

כבד בפטיסבורג. הם משבחים ללא
גבול את הר"ר יגאל קם.
הפרופ' אליהו נאמן הביא לבית-
מישפט בחיפה תביעת-תגמולים נגד
צה"ל, עקב פגיעה בכבד, כשענתו,
בעיקבות עירוידים שקיבל כ-1949
בעת שרתו בצה"ל. הוא צירף לכתי-
עתו חוות-דעת של הר"ר יגאל קם,
כתמיכה לטענותיו של הפרופסור
שלפני כ-40 שנה נפגע הכבד שלו.

מיליון הדולר לא נגנבו

יש להוציא מסקנות לגבי הרפי-
תקה הרפואית — ניסיון להשתלת-
כבד במדינת-ישראל.
אין לחזור על הניסיון המר הזה,
ולחטל את "המשך" הפרוייקט על
בית-חולים זה או אחר.
**ההמשך הנכון הוא הפסקת
הפרוייקט, והתארגנות למען
חולים הזקוקים להשתלת-כבד,
כדי לשלחם, למען שלומם, לי-
חי"ל.**
זוהי גישה ממלכתית נכונה ומציי-
אית.

כאגודת ירדני רמב"ם בארצות-
הברית נאספו כמיליון דולר למען
פרוייקט השתלות-הכבד בישראל.
הכסף הזה עדיין לא ברזבו
ולא נגנבו. מיליון דולר אלה יכרי-
לם לשמש בסיום מצויין להמי-
שך פרוייקט השתלות-הכבד
של אזרחי-ישראל בחו"ל.
* שול מירה שייכמוטר.
העולם הזה 2649

שבוע לפני

שני ילדיהם של דפנה נוי ויורם רסקין התגוררו בשיכון ל', סמוך
למזרחי האב ואשתו השניה, מירי. לרשותם של השניים עמדה עזרת
פיליפינית. אמם התחננה עם גבר עשיר, מכוני ממנה, ומתגוררת
עמו בחו"ל. שלי, הבת, השתחררה מהצבא ועובדת כדילת-קרקע,
ואילו הבן משרת עדיין בצבא.
באחרונה התקרב יורם אל בנו, רוצה ללמוד ארכיטקטורה
כאביו. רסקין הבטיח לסייע בידו. (רסקין סיפר ל"העולם הזה"
שאביו העשיר לא נתן לו פרטה שחוקה לצורך לימודיו.)
שבוע לפני מותו הפתאומי הגיע יורם לבית ילדיו ותלה פורטרט
עצמי שלו על קיר מרכזי בבית. במישפחה נזכרים בכך באימה:
כאילו היתה לו הרגשה, כאילו ידע.